

VZKŘÍŠENÍ

FARNÍ ZPRAVODAJ

Z obsahu

- Úvodní slovo
- Zprávy z farnosti
- Kronika
- Knižní okénko
- Pro děti
- Příloha pro výrobu adventních svíček
- Vánoční program bohoslužeb

Moji milí,

s úzkostí hledíme k Vánocům. Sledujeme vývoj vládních nařízení. Modlíme se, aby „se to do Vánoc nějak uvolnilo“. Už jsme letos přišli o Velikonoce. Byli bychom rádi, kdyby se věci vrátily do normálu a my mohli zapomenout na bláznivý rok 2020. Je však třeba věřit, že ani rok 2020 se jen tak nějak nevetřel do Božího plánu a že tedy v něm má své pevné místo. Mimo jiné – jak se díky covidu poměry vyhrcoují, tak se také stává zřetelnou pravda o leccem a o leckom.

Nedávno jsem četl zamyšlení jednoho kněze, kterému byla před třemi lety diagnostikována amyotrofická laterální skleróza (zkratka ALS, známá též jako Lou Gehrigova choroba či onemocnění motoneuronu). Je to progresivní, fatální, neurodegenerativní onemocnění motorických neuronů mozku a míchy. Člověk se přestává hýbat, mluvit a je naprosto odkázán na pomoc okolí. Článek, který jsem četl, byl „napsán“ očima pomocí speciálního softwaru. Ten kněz letos onemocněl na covid. Jeho svědectví je velmi silné. Říkal, že tak obrovský zmatek, strach, opuštěnost nepocítil ani před těmi třemi lety, kdy se dozvěděl o své diagnóze ALS. Je přesvědčený, že společně s virem covid (který nijak nezpochybňuje) "chytil" silný útok zlého ducha, který podle jeho tvrzení působí společně s virem a uvádí lidi do strachu a následně zoufalství. Kněz nakonec musel do nemocnice, a to znamenalo sice nedobrovolný, ale zato požehnaný půst od médií, tabletu, telefonu, fejsbůku, twitteru a dokonce i dobré knihy. Říkal, že jediné, co mu zbylo, byly myšlenky na Krista a vnitřní rozhovor s ním. A to ho osvobodilo od paniky a zoufalství, neboť dáběl myšlenky na Boha a Krista nesnáší.

Podobnou myšlenku ohledně covidu a ďábelského útlaku jsem četl už na jaře u jednoho exorcisty. Sám jsem měl podobný dojem a zkušenost. Moje maminka a celá rodina doma také onemocněla na covid. Měli takzvaný normální průběh nemoci, do nemocnice nikdo nemusel. Přesto byla maminka v těžké depresi. Vypadalo to, že ani nechce s nemocí bojovat. Modlil jsem se za ni několik dní modlitbu osvobození, kterou jsem pak také umístil na naše webové stránky. Je to modlitba za uzdravení mysli, těla a ducha. Používá se, když nepřirozený démonický útok jde ruku v ruce s psychickou nebo fyzickou nemocí. Je možné se tuto modlitbu modlit za druhé (jmenovitě), nebo i za sebe sama. Asi po třech dnech jsem maminku v telefonu ani nepoznával. Byla veselá, říkala, že už je v pořádku, chystala se na životní svatou zpověď, na které pak i byla.

Opravdu to často vypadá, jako by ďábel byl puštěný ze řetězu. Pozná se to podle síly agresivních reakcí, zmatku, lži, strachu, rezignovanosti, kritiky, vzdávání se společenských kontaktů, přátelství, rodinných vztahů, nárůstu sebevražedných myšlenek a dokonaných sebevražd (letos počet stoupl 10x), rostoucí závislosti mnohých (nejen mužů) na pornografii. Jako by si ten zlý tak věřil, že už se ani nepokouší skrývat.

Máme tedy před sebou Vánoce. Média nás chlácholí, že budou zase krásnější než loni. Tu spoustu dárků a jídla si přece můžeme objednat po internetu a o to přece jde. Také se objevily návrhy přesunout Vánoce na léto, abychom si je mohli patřičně užít. Jenže my křesťané máme pravdu o Vánocích v sobě. Víme, že Bůh přišel do tmy tohoto našeho světa a víme proč. První, kteří se mu poklonili, byli veřejní hříšníci. Pastýři. Přišel totiž, aby přemohl toho zlého a vytrhl nás lidi a celé stvoření z jeho nadvlády. Svátý Pavel připomíná, že skrze jednoho člověka se celé množství stalo hříšníky, a tak se opět skrze jednoho člověka musí uskutečnit ospravedlnění vykoupením. (Římanům 5, 12-19). Na začátku slyší Adam od Boha větu: „*Uposlechl jsi hlasu své ženy a jedl jsi ze stromu, z něhož jsem ti zakázal jíst. Kvůli tobě nechť je země prokleta; po celý svůj život z ní budeš jíst v trápení.* (Genesis 3, 17). Je tu řeč o prokletí, protože člověk svým hříchem vypustil do světa džina z láhve, zlo z Pandořiny skříňky. Odevzdal sebe i svět, který mu Bůh dal, ďáblu. Do této tmy přichází Pán, aby ďábla přemohl a prohlásil svou vládu nad člověkem a světem.

Jaké k tomu použil prostředky? „*Kristus Ježíš, ačkoli má božskou přirozenost, nic nelpěl na tom, že je rovný Bohu, ale sám sebe se zřekl, vzal na sebe přirozenost služebníka a stal se jedním z lidí. Byl jako každý jiný člověk, ponížil se a byl poslušný až k smrti, a to k smrti na kříži. Proto ho také Bůh povýšil a dal mu Jméno nad každé jiné jméno, takže při Ježíšově jménu musí pokleknout každé koleno na nebi, na zemi i v podsvětí a každý jazyk musí k slávě Boha Otce vyznat: Ježíš Kristus je Pán.*“ (Filipanům 2, 6-11). V tom okamžiku, o kterém si ďábel myslel, že je jeho triumfem, byl ve skutečnosti poražen.

Možná bychom rádi, za pomoci kosmetických změn, které nebolí, a s udržováním všeho v zajatých kolejích, spěli vpřed ke světlým zítřkům. K lepší, hygieničtější, zdravější společnosti. Pomohou nám s tím přece odborníci, kterým tak bezmezně věříme, přestože tvrdí každý týden něco jiného. Už docela dlouho mluví různí světoví politici o takzvaném „great reset“ – velkém resetu. Klaus Schwab, zakladatel a šéf Světového ekonomického fóra, o tom dokonce napsal knihu. Píše a přednáší o tom, jak bude pandemie příležitostí k velkému restartu světa. Jako by ji vítal. Celé je to prošpikováno socialistickými utopiemi o dokonalejší, beztržní společnosti bez hranic. Světlé zítřky, jen co je pravda. Víme, jak všechny podobné sociální experimenty končí.

Myslím si, že Bůh dopustil všechno to, co právě zakoušíme, aby nás zbavil falešných jistot a polovičatostí a konzumního přístupu k němu. A také, aby se, jak říkal stařec Simeon Panně Marii, "ukázalo smýšlení mnohých srdcí". Spolu s mnohými svatými si myslím, že než bude církev, víra, triumfovat, musí projít křížovou cestou. Když naši křížovou cestu srovnáme s tou Pánovou, zjistíme, že je to stále ještě velký nepoměr. Hledíme k Vánocům, které budou pravděpodobně navenek duchovně chudé. Přesto víme, že právě lidská bída povolala Boha na zem. Vánoce předchází Advent. Doba pokání a volání o smilování. "Prolom, Pane, nebesa a sestup dolů, Mesiáši". Sestup do našich srdcí, do našich rodin, do našich vztahů a utěš nás v naší bídě, kterou pokorně uznáváme.

Panna Maria, jejímž jediným zajištěním byla víra v Boha a opora, kterou měla ve svatém Josefovi, ať se za nás všechny, za naše blízké, za naši farnost a celou církev přimlouvá.

Přeji vám všem duchovní a pokojný Advent a Vánoční radost, kterou nám svět nemůže vzít.

Váš Otec Karel

■ ■ ■ ZPRÁVY

■ Misijní jarmark

Jarmark se letos v plánovaném termínu v neděli 18. října nekonal. Děti z Ugandy i Indie také studují v karanténních podmínkách a naši pomoc potřebují. Proto buďte připraveni, až hygienická opatření rozvolní, dáme vám vědět a misijní jarmark v náhradním termínu uspořádáme. Jane i Fernando naši pomoc potřebují. Arcidiecézní charita ČR zajistila dětem v Ugandě výukové sešity a cvičebnice, v Indii ve státních školách převažuje samostudium pomocí studijních materiálů a od srpna pak státní výukový program „Vidyagama“ (výuka menších skupin dětí pod širým nebem za podmínek dodržování odstupu).

■ Otevřený kostel pro modlitbu

Ve vánoční době denně v čase 14–18 hod.

■ Poutní slavnost našeho kostela

Oslavíme v úterý **8. prosince**. V 10.00 ráno bude sloužena mše svatá. Na tuto mši svatou naváže celodenní adorace – výstav Nejsvětější svátosti oltářní, která skončí v 18.00 a po ní bude následovat druhá mše svatá. Prosíme, abyste se zapsali do rozpisu na adoraci. Rozpis je na nástěnce ve vestibulu kostela – vchod od fary.

■ Farní adventní rekolekce

Letos se uskuteční v sobotu **12. prosince** dopoledne. Začátek je v 9 hodin a konec kolem poledne – na závěr bude mše svatá.

■ Vánoční bohoslužby v našem kostele

Věnujte, prosím, pozornost **rozpisu vánočních bohoslužeb** a také rozšířené možnosti přijmout svátost smíření před Vánocemi. Uvidíme, jaká bude situace ohledně covidových opatření. Samozřejmě se zpovídá i běžně přede mší svatou, nebo i jindy podle dohody. Rádi také navštívíme vaše nemocné u vás doma. Stačí požádat a domluvit se na návštěvě.

■ Udílení svátosti nemocných

V neděli **20. prosince** při všech mších svatých se bude konat udílení svátosti nemocných. Tuto svátost mohou přijmout nemocní a senioři. Je velmi vhodné se před přijetím svátosti nemocných také vyzpovídat.

■ Pouť do Filipova

Odjezd v úterý **12. ledna** ve 24.00 hodin od naší fary autobusem, návrat ve středu 13. ledna kolem 9. hodiny ráno. Pojedeme, pokud hygienická opatření dovolí. Sledujte informace na farním webu.

■ ■ SBÍRKA NA PLATY PASTORAČNÍCH ASISTENTŮ

Milí farníci,

Děkujeme všem vám, kteří jste přispěli do sbírky na platy našich pastoračních asistentů. Celkem se vybralo 430 000,- Kč. Na rok 2021 je tedy podpora našich asistentů zajištěna.

Pokud byste se rozhodli pravidelně přispívat, ať už na naše asistenty či na provoz farnosti, je možné využít i platbu na farní účet č. **283641309/0800**. Srdečné díky!

Prosím vás, kteří potřebujete potvrzení o darech, ať už mimořádných, nebo pravidelných, pro daňové účely, abyste si o potvrzení řekli v sakristii. Nejlépe s udáním vaší adresy. Rádi vám potvrzení na začátku ledna 2021 vystavíme.

P. Karel

■ ■ MATEŘSKÉ CENTRUM

Maminky z mateřského centra naší farnosti se teď nemohou vídat jako obvykle, ale podporují se modlitbou a místo osobního setkání se navzájem potěší mailem a fotkami. Lída a Kašpárek Kostelníček jim posílají omalovánky, obrázky a povzbuzení. Podívejte se, jak děti a maminky prožívají toto období.

Když je Jarouškovi (18 měsíců) smutno za kostelíčkem, řekne mamince „bim-bam amen“. Pak spolu vyrazí aspoň na schody a těší se, až budou moct do kostela na mši svatou a za dětmi.

Eva a Jaroušek

■ ■ FARNÍ POUŤ DO HORNÍ POLICE A ČESKÉ KAMENICE

Začátkem letošního léta, přesněji 27. 06., se v Horní Polici na Českolipsku konala dlouho očekávaná událost, totiž slavnostní mše svatá v poutním kostele Navštívení Panny Marie u příležitosti obnovení poutního areálu. Tohoto významného okamžiku se zúčastnil i náš pan farář P. Karel, kterého duchovní síla prostředí mariánského poutního kostela a přilehlého areálu vnitřně velmi oslovila a posílila. Aby stejný nebo alespoň podobný zážitek mohli sdílet také naši farníci, zadal P. Karel podnět k uskutečnění farní pouťe.

Bohudíky se tak stalo i když vzhledem k opatření kvůli začínající explozi další vlny pandemie to vypadalo, že se bude muset pouť zrušit!!! V sobotu ráno dne 10. 10. se téměř zaplněný autobus s farníky (včetně P. Karla) vydal na cestu do Horní Police. Po příjezdu do cíle nás už očekával a přivítal P. Stanislav Příbyl, současný administrátor poutního kostela (a bývalý člen strašnické farnosti). Následovala mše svatá pro poutníky, kdy nás P. Stanislav při promluvě seznámil s historií kostela a přilehlého areálu (k němu patří kromě kostela také samostatná zvonice na východní straně, trojboký ambit s kaplemi a křížovou cestou, budova arciděkanství a pomník Wenzela Hockeho, významného hornopolického arciděkana), průběhem nedávné velice náročné a nákladné tříleté rekonstrukce objektu, a blíže upozornil na řadu významností, nacházejících se uvnitř kostela. Po mši jsme tak měli možnost si blíže prohlédnout citované významnosti, např. sošku Panny Marie (typově je Pannou Marií v naději), která má ruce sepjaté k modlitbě a v schránce na břiše postavičku nenarozeného Ježíška. Je umístěna v prosklené skřínce na hlavním oltáři a v průběhu roku je podle liturgického období a svátků převlékána. Za zmínku také bezesporu patří řada oltářů, mariánský cyklus obrázků s radostmi Panny Marie, na hlavním oltáři umístěné figuríny s ostatky sv. Kristýny a sv. Pavla, neobvyklé pro kostel jsou v presbytáři dvě velké barokní svíce dle legendy naplněny střílvem.

Po prohlídce nádherného zrekonstruovaného interiéru kostela jsme měli možnost zhlédnout zajímavou expozici muzea (v horním patře kostela) s historickými písemnostmi, mapami a artefakty. Následovalo rozloučení s P. Stanislavem Příbylem a vydali jsme se na druhou část naplánovaného programu, tedy na cestu do České Kamenice.

V České Kamenici, abychom si i tělesné občerstvení dopřáli, jsme měli předem domluvený oběd v původně vrchnostenském špitálu – dnes restauraci „Starý klub“. Výborná polévka a smažený řízek s brambory včetně zeleninové oblohy nám přišly vhod a dodaly potřebnou sílu k další prohlídce.

V místním informačním centru, kde jsme měli předem objednané prohlídky, každý obdržel „igelitovou“ tašku s řadou brožur, pohlednic a mapek se zajímavými informacemi o místních památkách a pamětihodnostech. Vzhledem k protipandemickým opatřením a časovému využití jsme se rozdělili na dvě skupiny, abychom si mohli střídavě vyslechnout průvodní slovo místních průvodců a následně prohlédnout poutní kapli Narození Panny Marie a chrám sv. Jakuba Staršího.

Poutní kaple Narození Panny Marie je nejvýznamnější památkou barokní architektury v České Kamenici a okolí. Uvnitř, ve středu kaple, je skvostná dřevěná plastika Panny Marie (z r. 1680), umístěná na hlavním čtyřbokém oltáři. Je spojována se zázračnou mocí, o čemž svědčí množství autentických písemných svědectví o vyslyšení modliteb, uvedených v knize u oltáře. Už při vstupu do kaple je cítit, jak je prostor kaple promodlený.... Je to pocit, který nelze popsat, musí se zažít.

Chrám sv. Jakuba Staršího (od poutní kaple Narození P. M. se nachází na protilehlé straně města) je zajímavý mimo jiné vyřezávanou kazatelnou a také tím, že na zdejší varhany hrával mladý Antonín Dvořák. Současná věž kostela (zvonice) původně stávala samostatně jako hláska. V rámci prohlídky jsme měli možnost vystoupat nahoru do věže. Výstup byl pro některé poutníky splněním bobříka odvahy, pro některé součástí pokání. Odměnou za zdolání schodů a výškového rozdílu byl nádherný výhled na historické jádro města a blízké okolí. Škoda, že počasí nebylo moc přívětivé (zataženo a déšť), při slunném počasí by byla dohledová vzdálenost mnohem větší a zážitek z pohledu do okolí by se ještě umocnil.

Po prohlídce poutní kaple, kostela sv. Jakuba Staršího a výhledu z kostelní věže už následoval přesun k autobusu a cesta domů. Troufám si tvrdit, že pro všechny byl výlet do Horní Police a České Kamenice nejenom zajímavým kulturním zážitkem, ale také a především, duchovním povzbuzením a zdrojem síly do nastávajícího období. Děkujeme tímto panu faráři P. Karlovi za úžasnou farní pouť.

Marie a Karel Kamarádovi

Nedá mi, abych se s vámi nepodělila o své zážitky spojené s farní poutí do 2 míst v severních Čechách, jmenovitě do Horní Police a České Kamenice, která se uskutečnila 10. 10. 2020. Já jsem prakticky celý letošní rok strávila na Moravě a do Prahy zajížděla jen občas. Díky internetu jsem ale sledovala dění v naší strašnické farnosti, a proto, když jsem se dověděla o chystané pouti, vůbec jsem neváhala a na pouť se přihlásila. Do poslední chvíle však nebylo jasné, jestli se pouť vzhledem ke zhoršující situaci s koronavirem uskuteční, ale podařilo se!

První zastavení našeho autobusu bylo v Horní Polici, kde hned po výstupu z autobusu se nám naskytl pohled na neuvěřitelně nádherný areál s kostelem Navštívení Panny Marie a což teprve když jsme vešli do interiéru chrámu. Tam nás očekával náš bývalý spolufarník P. ThLic. Ing. Stanislav Příbyl ThDr., který se o „vzkříšení“ tohoto poutního místa velkou

mírou zasloužil. Zde jsme se také zúčastnili mše svaté a P. Příbyl nám vypověděl nejen historii tohoto poutního místa, ale i o jeho obnově. Je to mimořádné místo, plné událostí – zázraků, kde ale hlavní slovo má Matka Boží. Je potřeba ještě mnoho práce a hlavně peněz, aby se celé místo objevilo v plné kráse, v jaké se nacházelo před odsunem Němců po 2. světové válce. Doporučuji všem, aby toto místo navštívili, vždyť i krajina v okolí je krásná, a tak výlet do této oblasti je opravdovým zážitkem.

Po mši svaté a osobní prohlídce interiéru i exteriéru kostela jsme nasedli do autobusu, který nás dovezl do České Kamenice. Zde jsme se nejprve posílili společným obědem a pak jsme se vydali k Informačnímu centru, kde jsme se rozdělili a po skupinách navštívili další dvě významné památky tohoto města. Prohlédli jsme si pozdně gotický trojlodní kostel sv. Jakuba Staršího, kde mě mimo renesanční kamenné výzdoby a fresek na klenbě presbytáře zaujala dřevěná vyřezávaná kazatelna. Také jsme vylezli po dřevěných a podle mne ne zcela bezpečných dřevěných schodech na ochoz věže, abychom se pokochali vyhlídkou na město a okolí. Škoda jen, že tou dobou se dalo do deště, a tak viditelnost nebyla taková, jakou bychom si přáli.

Nu a pak nás čekal další úžasný zážitek, když jsme s komentovanou prohlídkou navštívili barokní, poutní kapli Narození Panny Marie, kruhového půdorysu, vystavěnou v letech 1736-39, doplněnou čtvercovým ambitem se vstupní věží a s nárožními kaplemi. Uvnitř kaple (podle mne kostela) nás očekávala Matka Boží v náručí s Ježíškem, umístěná na velkém čtyřbokém oltáři, zpodobněná dřevěnou milostnou soškou z roku 1680, které za vlády Josefa II. musel být, podle tehdejších vládců, příliš honosný hedvábný šat nahrazen šatem dřevěným. To však vůbec nebránilo a nebrání tomu, aby Panna Maria zde svým ctitelům pomáhala v jejich těžkostech a prosbách. Podle záznamů je tato milostná soška spojována se zázračnou mocí s minimálně stem zázračných skutků.

Obě námi navštívená místa jsou kulturními památkami České republiky, pro mě však znamenají mnohem víc. Jsou to místa, která na naší zemi navštěvuje a kde působí Matka Boží – Pomocnice křesťanů. Děkuji proto otci Karlovi, že tuto pouť zorganizoval, a tak nám umožnil tato místa navštívit.

Doporučuji všem, kdo mají možnost, aby tato významná místa nacházející se v nádherné chráněné krajinné oblasti navštívili, protože na výlet do tohoto kraje budou určitě dlouho vzpomínat. Pro mne to byl nezapomenutelný, mimořádný zážitek.

MB

■ ■ NOVÝ KOSTEL NA BARRANDOVĚ

V neděli 22. listopadu v den Slavnosti Ježíše Krista Krále, byl zasvěcen nový kostel na Barrandově Kristu Spasiteli. Kostel byl vysvěcen panem kardinálem Dominikem Dukou. Slavnostní mši sv. od 10.30 hod přenášela TV Noe, bohužel, s ohledem na protipandemická opatření proběhla v neveřejném režimu.

Při této příležitosti byl do oltáře vložen ostatek sv. Ludmily. Věděli jste, že ostatek sv. Ludmily věnoval hlubočepské farnosti náš pan farář P. Karel Kočí? Jak mnohokrát zmínil P. Josef Ptáček, „barrandovský“ farář, naše farnosti jsou díky tomu propojeny – sv. Ludmila ze Strašnic – prvního kostela postaveného v Praze po sametové revoluci, v roce sv. Ludmily a připomínce jejího umučení – jak symbolické.

Kéž je nový kostel znamením, že Bůh přichází v Ježíši Kristu mezi nás za konkrétních životních okolností, které mnohdy nejsou z lidského hlediska ideální.

Radujme se společně s hlubočepskou farností ... Bohu díky za nový kostel!

PS. S hlubočepskou farností nás spojuje i osoba farního vikáře, P. Jakuba Jírovce, který v naší farnosti vykonával jáhenskou praxi.

■ ■ MŠE ON-LINE

Doba covidová je zvláštní doba. Dala ale vzniknout i něčemu novému. My tomu u nás v rodině říkáme „youtube farník“. Již na jaře začala fungovat internetová stránka <https://www.mseonline.cz/>.

Je na ní dlouhý seznam mší svatých, které jsou slouženy v různých částech republiky. A protože se nedalo jít do našich kostelíků na mši, začali jsme tuto stránku pravidelně využívat.

A tak prožíváme krásné mše svaté třeba z Červeného Kostelce, Českého Těšína, ze Svaté Hory u Příbrami nebo Osové Bítýšky. Liturgie je na jednu stranu všude stejná, ale vlastně v každé farnosti jiná.

Člověk se musel v nabídce zorientovat. Praktická rada – raději malý kostelík (lépe je kamerou zabírán), pan farář s dobrou výslovností a ideál je zpívající varhaník.

Že nás „youtube farníků“ je opravdu hodně vypovídají počty sledovanosti mše svaté. To, že nás někdy je na ranní mši v 6.45 přes 80, je super. Klečet před notebookem před rokem by mi připadalo zvláštní, dnes už mi to přijde samozřejmostí, podobně jako při slavení klasické mše svaté.

Bože, děkuji Ti!

MaMa a spol.

P.S.: Moc se těšíme, že až skončí doba covidová, pojedeme se do těchto farností podívat!!

Přehled mší přenášeny online

<https://www.mseonline.cz/>

■ ■ NA DÁLKU

Ohlédnutí za měsícem výuky náboženství předškolních dětí

I v nouzovém stavu nechceme rezignovat na výuku náboženství. Vzhledem k současné situaci se samozřejmě nemůžeme s dětmi setkávat jako běžně. Tato situace přináší řadu obtíží, ale – i jako rodič – se v ní snažím najít příležitosti. Příležitost vnímám třeba v potřebě většího zapojení rodiny do náboženské výuky dětí. Fakt, že společně trávíme víc času doma tomu i nahrává.

S malými předškolními dětmi jsme se v posledním měsíci hodně věnovali tématu modlitby – co je to modlitba? Jak se můžeme modlit? Děti si doma za pomoci rodičů vyzkoušely vyrobit vlastní desátek (s kterým bylo hned zajímavější se takový desátek pomodlit). Následně přišlo období „dušiček“, kdy si děti s rodiči měli za úkol povědět o vlastním křestním patronovi a vyrobit svíček, který mohly s rodiči odnést na hřbitov (opět příležitost pro krátkou modlitbu). Jak vidíte, snažíme se s dětmi pracovat hodně s osobním prožitkem – v tomto směru byla velká příležitost při oslavě svátku svatého Martina, jeho příběh je silný, snáze zaujme i chlapce. Děti s rodiči dostaly nabídku uspořádat vlastní rodinné lampionové průvody, zakončené v kostele malým dárečkem od „svatého Martina“ (opět s výzvou poděkovat v kostele krátce modlitbou). Tento týden děti doma vyrábí

královskou korunu, protože se dozvěděly, že Ježíš Kristus je největší král dějin, král nebe i země a chystají se oslavit s rodiči konec liturgického roku. Nakoukněte do našich hodin náboženství, jak je zdokumentovali sami rodiče.

Chci věřit, že společně strávený čas nad tématy z náboženství je pro děti i jejich rodiče – navzdory všem obtížím – přínosný a obohacující. Jen mě velmi mrzí, že se v případě těchto malých dětí na dálku těžko udržuje jejich vzájemný kontakt, budování takového jejich prvního křesťanského společenství mimo rodinu. Ale věřím, že dá-li Bůh přijde i pro toto čas. Následující výzvou je advent!

Jana N.

■ ■ ANI PŘEDŠKOLÁCI NEZAHÁLÍ

Navzdory nepřízni shromažďování je náboženství předškoláků v plném proudu. Díky nadšené katechetce Janě chodí dětem každý týden krátký video-pozdrav, který děti sledují s otevřenou pusou a hned odpovídají na kladené otázky. Poté si společně s rodiči přečtou dopis od Jany, kde se něco nového dozvědí a dostanou také úkoly.

Takto jsme v říjnu doma vyráběli růžence-desátky a s vlastnoručně vyrobenými se i předškoláci zvládli desátek pomodlit a ani jim to nepřišlo moc dlouhé. Také si vyrobili každý svoji modlitební knížku, do které si vkládají všechny omalovánkové modlitbičky, co mají z nábožka. Dále jsme si povídali o svatých a našich křesťanských patronách. Na dušičky jsme vyráběli svíčky a šli svíčky zapálit na hřbitov a pomodlili jsme se tam za zemřelé. Někteří zvládli na svatého Martina i soukromý svatomartinský průvod s lampióny do kostela. Zatím poslední povídání bylo o církevním roku a o slavnosti Krista Krále, a to jsme řádně doma oslavili!

Na závěr bych ráda ze srdce poděkovala Janě, že se předškolákům moc hezky a pečlivě věnuje a už se těšíme, až se budeme moci opět setkávat osobně!

Anička N.

■ ■ MLÉČNÁ DUHA

Také přemýšlíte, jak využít odpoledne, když v půl páté padne tma a už se nedá ani ven?

My jsme jedno odpoledne otevřeli náš oblíbený časopis Mateřídoušku a vyzkoušeli pokus. Kouzlili jsme s potravinářskými barvami v mléce, mléčných duh jsme vytvořili hned několik! Bavilo nás pozorovat, jak se barvy rozpívají a míchají.

Jestli máte chuť vyzkoušet také, tak budete potřebovat mléko, jar, potravinářské barvy, velký mělký talíř, brčko a špejli. Na talíř nalijte mléko, tak aby nebylo vidět dno. Trochu potravinářské barvy si rozmíchejte v malém množství vody ve skleničce, barev použijte, kolik chcete. Barvy nakapejte do mléka pomocí brčka. Až budete mít hotovo, namočte špejli do jaru a kápněte kapku jaru doprostřed talíře. Jakmile se jar dotkne hladiny mléka, barvy se začnou krásně mísit a pohybovat.

Hotdně úspěchů a krásnou mléčnou duhu přejí Viki a Tadeáš Šimůnkovi! Moc se mi to líbilo.

■ ■ ■ KNIŽNÍ OKÉNKO

„Korona“ alias protiepidemiologická opatření uzavřela kostely, knihkupectví i naši farní knihovnu... snad už ne na dlouho. V knihovně ovšem nezahálíme, a jakmile to chvíle dovolí, rozšiřujeme knižní fond o nové přírůstky. Za celoroční průběžné doplňování našeho fondu děkujeme především Vám – čtenářům a dárcům. Za každou knihu, která může naše čtenáře obohatit, jsme velmi vděční. Všem Vám Pán Bůh zaplať.

V adventním knižním okénku pak přinášíme tipy na několik knih z Karmelitánského nakladatelství pro předvánoční a vánoční pohodu a jednu čerstvou novinku, která může sloužit jako ideální dárek pod stromeček. Nabízí možnost, jak provázet čtenáře každým dnem celého roku, a to slovy, myšlenkami a povzbuzeními samotného papeže Františka. Kdo nemá denně mnoho času, nebo se chce nechat provázet poctivě celým rokem, jistě uvítá „stručnost“ a zároveň sílu zamyšlení pro každý den. Kdo si již otevřená, přímá, ale vždy laskavá a moudrá kázání papeže Františka z Domu svaté Marty oblíbil, nebo je mu blízká dialektika tohoto papeže, jistě uvítá rozsah knihy a možnost kochat se dlouhé zimní večery velkým množstvím silných myšlenek plných povzbuzení.

Kamenná knihkupectví jsou v současné době ještě zavřená, pobočky některých – jako je tomu v případě Karmelitánského nakladatelství v Kolečné ulici v Dejvicích, však fungují jako výdejní místo pro objednávky čtenářů.

Přejeme, ať je i u vašeho vánočního stromku stále co číst.

Vaše knihovnice

24 vánočních příběhů – Čekáme s dětmi na Ježíška

Adventní čas a odpočítávání dní do příchodu „Ježíška“ bývá pro děti jednou z nejnepínavějších a možná i nejdělsích období v roce. Každovečerní čtení pohádek na dobrou noc nebo společné povídání rodičů či prarodičů s dětmi v postýlce pak patří možná k těm nejoblíbenějším i nejdůležitějším společným činnostem celého dne. Proč tedy nespojit ono příjemné s ... příjemným?

Kniha 24 vánočních příběhů s krátkými texty a úžasnými ilustracemi hned několika malířek přímo vybízí k tomu zachumlat se každý večer adventního období společně pod peřinu, povídat si, sdílet se, radovat i rozjímat... nad biblickými vyprávěními o Ježíškovi, Marii a Josefovi, pastýřích, Herodovi i mudrcích. Kochat se

poetickými příběhy o vánoční jedličce, štědrovečerních zvycích i dobrotách. Sdílet napětí v poučeních o vánočním štěstí, oslíkovi u jesliček a svatém Mikuláši. Těšit se s dětmi na Ježíška lze i bez čokolády...s tímto kouzelným čtecím adventním kalendářem.

Zvířátka ve vánočním lese

Myška, jezevec, sova, liška, drozd a zajíci prožívají ve vánočním lese na Štědrý den různá dobrodružství: Jezevce, nového obyvatele zimního lesa, se každý bojí. Pomůže mu sova najít nové přátele? Malá myška peče s maminkou vánoční perníčky. Kam jí ale zmizelo všechno hotové těsto? Malou králíčí holčičku zlobí její sourozenci při tvoření vánočních přání, a tak se sama vydá do lesa. Sourozencům však začne brzy chybět... Drozdí kluk je jen malé ptáče, ale touží stát se velkým hrdinou. Splní se mu ve vánočním lese jeho přání? Lištička touží po dobrodružství. Prožije o Štědrém dni v lese něco opravdu neobvyklého?

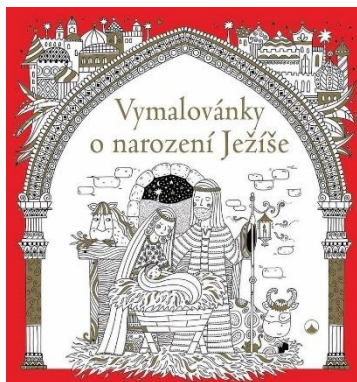
Velkoformátová kniha s krásnými něžnými ilustracemi vtáhne děti do půvabného vyprávění o přátelích z lesa, kteří si plní své sny, umí si navzájem pomáhat a jejichž cesty se spojí...kde jinde než u jesliček.

Jednotlivá vyprávění inspirují k dalším rozhovorům s dětmi... jaké to je být někde nový a nemít kamarády? Jaké to je, když nás zlobí naši sourozenci? Jaké to je se ztratit...nebo naopak někoho zachránit? Příběhy nám také připomínají, jak se připravujeme na Vánoce – pečeme cukroví, posíláme vánoční přání, plníme si své sny a především... hledáme příležitosti, jak pomoci druhým a těšíme se na společně strávený čas se svými nejbližšími.

Vymalovánky o narození Ježíše

Pro všechny Boží děti od 5 do 105 let

Předvánoční čas nás vybízí ke ztišení, zamyšlení a rozjímání. Často je ovšem spíše zdrojem neklidu, stresu a starostí... kdo chystá Vánoce pro své nejbližší, bývá plně zaneprázdněn přípravami, kdo tráví svátky o samotě, snaží se uniknout chmurám. Přesto

cítíme, že k dlouhým zimním večerům pohoda a relaxace prostě patří, a hledáme způsoby, jak se od předvánočního shonu alespoň na chvíli oprostit.

Moderní vymalovánky pro děti všeho věku právem často nesou přívlastek „relaxační“. Pastelky klouzající po papíru; detail, který v barvě dá vyniknout celku; černobílá plocha, která se v paletě barev probouzí k životu... to jsou i Vymalovánky o narození Ježíše. Usebrat se, relaxovat, tvořit a hrát si lze i v duchu křesťanské spirituality. Připomeňte si půvabnými vánočními vymalovánkami a milými texty narození Ježíše Krista. Ponořte se do Boží přítomnosti, vyhraďte si a načerpejte energii s omalovánkami, které přináší radostnou vánoční zvěst o

narození Spasitele.

Obrazky obsahují linie různých náročností. Jsou vhodným dárkem pro všechny Boží děti od 5 do 105 let. Nejen pod vánoční stromček, ale také k Mikuláši, nebo v rámci předvánočního posezení s přáteli či kolegy..., aby se každý mohl na Vánoce připravit ... tvořivě a hravě.

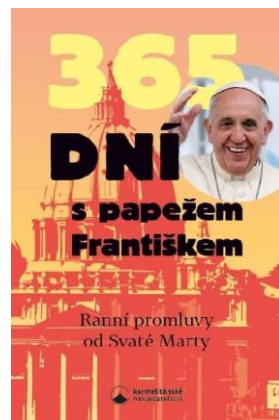
365 dní s papežem Františkem

„Křesťanský život je tak jednoduchý,“ říká papež František v nejednom svém kázání. A ne jeden z nás, praktikujících věřících, se při této zmínce asi hořce poušměje... Přiznejme si, že křesťanský život nám leckdy vůbec snadný nepřijde. Nad rámec pracovních, rodinných i společenských závazků na nás denně doléhá mnoho výzev a úkolů, jež máme ve svém běžném dni zvládnout, chceme-li stále zůstat ve spojení s Pánem a prohlubovat (někdy možná jen udržovat) svůj duchovní život a víru.

Hned po probuzení velké znamení kříže a v ranním shonu alespoň malé zastavení. Odevzdat celý den a všechny naše nejbližší pod Boží ochranu a vedení Ducha Svatého. Během dne si udělat čas na denní tichou chvíli. Otevřít Písmo a naslouchat, co chce dnes Pán říci právě mně. Prosit za druhé i za sebe, za naše úmysly, zdraví, vládu, mír ve světě a mnoho jiného. Chválit Pána a stále se učit před ním prostě jenom být. Večer najít chvíli na zpytování svědomí. Zdařilo se, abych byl lepší než včera? Pak poděkovat za vše, co se povedlo a prosit za odpuštění tam, kde se něco nezdařilo.

Ve chvílích velké radosti je jednoduché chválit. V časech těžkostí zase odevzdávat své starosti a prosit. V běhu všedních dní se nám však nemusí vždy dostávat inspirace pro modlitbu i pro zamyšlení.

Nejen v tom nám může být velkým pomocníkem a průvodcem tento výběr z promluv papeže Františka z Domu svatě Marty za roky 2015–2019. Navazuje na stejnojmennou knížku z roku 2015, jež přinesla to nejlepší z papežových ranních promluv v letech 2013 a

2014. Papež František v Domě svaté Marty téměř každé ráno, s výjimkou prázdnin, slouží mši svatou a v homiliích rozjímá nad úryvky ze čtení či evangelií.

Jeho zamyšlení jsou praktická. Situace a události z Ježíšovy doby umí stručně promítnout na naši společnost, do starostí a problémů našich dní i do osobního života a svědomí každého z nás. Následně dává velmi konkrétní a praktické rady, jak žít dobře svůj křesťanský život. Nevybízí k velkým gestům ani k heroickým činům. Naopak den za dnem nás vede k lásce, pokoře, trpělivosti, radosti a naději v malých krůčcích a skrze nepatrné záležitosti našich všedních dní. Krok za krokem blíže k Pánu.

Tato knížka nabízí na každý den jeden krátký silný úryvek z papežových promluv. Vezmeme-li ji do rukou pravidelně, papež František nás s otcovskou péčí, láskou a něžností provede všemi liturgickými obdobími. V postní době promlouvá k našemu svědomí ve vztahu k nejbližším a zároveň k lidem na okraji společnosti. S pohledem upřeným na kříž nás provází velikonoční radostí. Vytrvale nás pobízí k otevírání se Duchu Svatému. Knížka bude naším průvodcem i v období prázdnin a liturgického mezidobí, a to až k začátku nového liturgického roku a k poslednímu dni roku občanského.

Nebojí se žádných témat. Uvažuje nad smrtí, hříchem a ďáblem. Nad korupcí, vzájemným pomlouváním a duchem tohoto světa. Ještě více ale rozjímá o nekonečném milosrdném a milujícím Bohu. Učí nás dívat se na svět s pokorou, milovat druhé s trpělivostí, odpouštět, sloužit a s nadějí a radostí kráčet i temnými dny. Učí nás všemu, co dělá každého z nás milujícím a milovaným dítětem Božím.

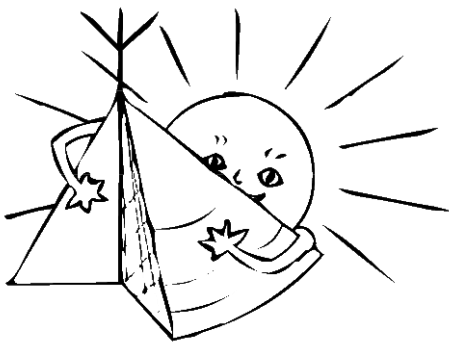
Ráno, když chceme Pánu odevzdat celý den. V denní tiché chvíli, když se zamýšlíme nad všemi záležitostmi světa, když chceme naslouchat Pánu, děkovat a prosit. Večer, když se chceme ohlédnout.

Knížku můžete vzít do rukou kdykoliv, když hledáte myšlenku, o kterou se opřít, záležitost, na které chcete zapracovat, nebo skutek, kterým se chcete přiblížit Bohu. Každý den jeden malý krůček. Každý den malá chvíle věnovaná Pánu povede k velké proměně srdce.

■ ■ ■ PRO DĚTI

Milé děti,

máte rádi poutě? Asi ano, matějskou, svatováclavskou nebo v létě u babičky mariánskou? Kolotoče, houpačky, střelnice, cukrová vata nebo trdelník. Stačí to? Kdo si myslí, že nestačí, má tentokrát pravdu. Původně se na pouť chodívalo pěšky, putovalo se. Cílem nebyly kolotoče a houpačky, ale láska k Pánu Ježíši. Chválit Pána Boha, děkovat a vyprosit si požehnání. Lidé prosili o přímluvu patrona, kterému byl místní poutní kostel zasvěcený. Zábava začínala až po mši svaté. Unavení a hladoví poutníci byli rádi za něco dobrého k jídlu a pití. A děti se konečně dočkaly vytoužených dobrot a atrakcí.

Poutní cesta z Liberce do Hejnic vede přes vysoké kopce Jizerských hor a je dlouhá asi 20 kilometrů. Na starém dubu jsem četla nápis, že tuto cestu chodívali lidé bosí. V ranečku si na posilněnou nesli domácí tvaroh a přes rameno svázané boty, aby je cestou nezničily. Byly jen do kostela, z úcty k Pánu Ježíši. Namáhavá pouť měla hluboký duchovní význam. Lidé se modlili, zpívali a uvažovali o svém životě.

Nedávno zemřela jedna naše farnice paní Maruška Kozlová, která mi vyprávěla, jak s kamarádkou chodívaly na pouť do Filipova. Vydávaly se vždy 12. ledna večer vlakem do České Kamenice. Odtud pěšky v noci ve sněhu a chumelenici je to do kostela Panny Marie pomocnice křesťanů ještě pěkný kousek. Mše svatá tam začíná už ve 4 hodiny ráno! Tou dobou roku 1866 (před 155 lety) se místní nevléčitelně nemocné Magdaleně Kadeové zjevila Panna Marie a Magdalena byla zázračně uzdravená a hned vstala a chodila. Obě poutnice zde prosily Pannu Marii o ochranu pro sebe a své děti. Ráno po mši svaté si koupily horký čaj, něco na posilněnou a vracely se šťastně domů do Prahy.

Krásné putování se pomalu vytrácí, ale myslím si, že poutě mají dodnes svůj význam, třeba jako naše farní letos na podzim:)

V jedné písničce k Panně Marii se zpívá: “Každý z nás na této zemi, poutníkem je k věčnosti...” Putujeme do nebe. Náš kostel je toho svědectvím. Jeho tvar připomíná stan Izraelitů, kteří putovali z Egypta pouští do Zaslíbené země. V historii najdeme mnoho příkladů, jak lidé putovali. Stačila hůl a mošna. V podobě chudých a nemocných nacházeli obraz Pána, pomáhali a modlili se.

V současné době, kdy máme všechny „atrakce“ zavřené, můžeme si udělat rodinnou pouť k malému kostelíku, kapličky nebo křížku schovaném někde v lese a prosit jako kdysi poutníci. Kolem bublajícího potůčku nebo nádherným výhledem do širokého okolí z vysoké skály můžeme s celou zimní přírodou chválit Pána na plný pecky. I zpívat můžeme, tam to zakázané není.

K Ježíšovi do Betléma se jako první poutníci přišli poklonit prostí pastýři a obyčejní lidé. Nakonec připutovali i mudrci. Když bylo Ježíšovi dvanáct let, putoval i on s rodiči do chrámu do Jeruzaléma.

Děti, vy se také můžete kdykoli vypravit na pouť poklonit se Ježíši. Třeba k nám do kostela. Mimořádné slavnostní příležitost pro malé i velké poutníky je hned dvakrát.

- V úterý 8. prosince k Panně Marii. Je svátek Neposkrvněného početí Panny Marie. Náš kostel je tomuto Mariinu svátku zasvěcený, proto slavíme pouť. Houpačky ani kolotoče nebudou, ale pouťové koláčky asi ano.
- O Vánocích k betlému poklonit se malému Ježíškovi. V příloze najdete návrh na výrobu adventních svíček. Letos si svíčky asi musíte vyrobit sami. Jistě je zvládnete. Nějaké úkoly jsem vám navrhla, ale možná by bylo dobré se zamyslet, co by Ježíška k letošním narozeninám, konkrétně od vás, nejvíc potěšilo. Splněné úkoly pak napište na ozdobené papírové svíčky a přineste do kostela. Pověsíme je jako každoročně na stromček a proměníme za svíčky k betlému. Na slavnost Narození Pána Ježíše je všechny u betléma rozsvítíme. Nezapomeňte si s sebou vzít lucerničku pro betlémské světlo!

Milí rodiče, milé děti, milí poutníci, těšíme se na Vás všechny. Dá-li Pán, sejdem se slavnostně u Pána Ježíše a Panny Marie v našem kostele, ideálně na pouti a při oslavě Pánova narození. Když ne, alespoň spojení modlitbou ze svých domovů.

Děkují moc za Vaši podporu a přeji Vám požehnané Vánoce a hojně Boží milosti do dalšího roku

Lída

■ ■ CO SE CHYSTÁ PRO DĚTI

■ Mikulášská nadílka

Nadílka se letos ve farním sále nekoná, svatý Mikuláš jistě na žádné z dětí nezapomene a nadělí dárečky někde tajně doma. Možná za okno do punčochy?

■ Po stopách Pražského Jezulátka

Plánovaná akce na středu 9. prosince od 16 hodin je zrušena. Po uvolnění opatření domluvíme náhradní termín.

■ Výtvarná soutěž

„Vánoce očima dětí“, každoroční akce kláštera Bosých karmelitánů u Pražského Jezulátka, se letos pořádá pouze komorně. Vzhledem k uzavření uměleckých škol není vyhlášena pro celou širokou veřejnost. Jelikož se děti naší farnosti soutěže už mnoho let účastní a jsou vždy mezi vítězi, bude soutěž speciálně pro naše děti. Úkolem je jako každý rok kreativním způsobem vyjádřit své představy o Ježíšově narození, které je trvale platným poselstvím o Božím příklonu k člověku. Uzávěrka bude v neděli **13. prosince**. Úkolem je zobrazit na čtvrtku formátu A4 libovolnou výtvarnou technikou Vánoce. Zezadu uveďte jméno a příjmení, věk a odevzdejte, prosím, v sakristii. Výtvarné práce odešleme hromadně. Jistě víte, že od Vánoc jsou potom v boční chodbě kláštera všechny obrázky vystaveny a můžete se na ně přijít podívat. Těšíme se, že se do soutěže i letos opět s chutí zapojíte.

■ Jarní prázdniny pro děti a pro rodiny s malými dětmi

Vážení rodičové, velevážené děti, jarní prázdniny chystáme, dá-li Bůh, **od soboty 27. února do soboty 6. března 2021**. Pojedeme letos na staré známé místo, na faru do Rokytnice nad Jizerou. Podrobnosti a přihlášky na farním webu v rubrice Děti a mládež. Doufáme, že vše klapne a budeme moci vyrazit. Těšíme se na vás, Anička a všichni vedoucí.

■ Letní tábor

O táboře můžeme říci jen to, že intenzivně hledáme místo v termínu **od 26. 7. do 6. 8. 2021**. Čekáme na odpověď ještě z několika míst, snad nějaké vyjde. Máme v hledáčku také Nymburk, že bychom oprášili staré vzpomínky.

■ ■ ■ PŘÍLOHA PRO VÝROBU ADVENTNÍCH SVÍČEK PRO BETLÉMSKÉ SVĚTLO

Děti, vystříhnete si na každý týden jednu svíčku, přeložte a dovnitř napište jeden z navrhovaných úkolů, který se vám podařilo splnit. Klidně i jiný, podle vašich nápadů.

Svíčku potom ozdobte a všechny pak přineste před Vánoci – od neděle 20. do čtvrtka 25. prosince – do kostela, pověste na stromeček a připravte za ně svíčku na stojánek k betlému.

O slavnosti Narození Páně na Štědrý večer a na Hod Boží vánoční je všechny díky vám slavnostně v betlémě rozsvítíme. Domů si v lucerničce odnese betlémské světlo.

1. adventní týden

Umím si něco odřící? nejsem vybíravá/ý v jídle? mám pořádek ve svém pokojíčku?

2. adventní týden

Pomáhám doma s úklidem? poslouchám rodiče? Dělán jim radost?

3. adventní týden

Jsem hodná/ý na sourozence a kamarády? Vymyslím/vyrobím babičce a dědovi pěkný dárek?

4. adventní týden

Modlím se rád/a? Snažím se být hodná/ý a nezlobit? Udělám tajně něco dobrého pro radost Ježíšovi?

■ ■ ■ PROGRAM BOHOSLUŽEB O VÁNOCÍCH 2020

Čtvrtek	24. 12.	Štědrý den	16.00 (zvláště pro rodiče s dětmi) 24.00 (půlnoční)
Pátek	25. 12.	Narození Páně	7.00, 9.00, 10.30, 18.00
Sobota	26. 12.	Svatý Štěpán	9.00, 18.00
Neděle	27. 12.	Svaté rodiny	7.00, 9.00, 10.30, 18.00 vždy s obnovou manželských slibů
Čtvrtek	31. 12.	Sv. Silvestr	17.00 na poděkování za uplynulý rok
Pátek	1. 1.	Matky Boží Panny Marie	7.00, 9.00, 10.30, 18.00

**Kostel bude i během Vánočních svátků otevřený denně od 14.00 do 18.00
pro soukromou modlitbu.**

Možnost svátosti smíření před Vánocemi

Čtvrtek	17. 12.	10.00 – 12.00	14.00 – 18.00
Pátek	18. 12.	10.00 – 12.00	14.00 – 18.00
Sobota	19. 12.	10.00 – 12.00	14.00 – 18.00

Po domluvě je možný i jiný čas. Je velmi dobré využít příležitosti ke svátosti smíření půlhodinu přede mší svatou během celé Adventní doby. Rádi také navštívíme vaše nemocné a seniory u vás doma.

„O Bohu, v něhož věříme, je vlastně rouhavě pošetilé říci, že se vrací –
spíše se my potřebujeme vrátit k němu.“

(T.Halík, Stromu zbývá naděje).

**Máme na putování celý advent, využijme ho!
Mnoho adventního odhodlání a následnou vánoční radost
z dosažení „Betléma“ přeje redakce.**

Římskokatolická farnost u kostela Neposkvrněného Početí Panny Marie

Vyvolení v lásce

Každý z nás může říci: Jsem vyvolený, jsem vyvolená; a to v jistotě, že se Bůh na nás navázal natolik, až se stal vězněm své lásky. Pán si nás zvolil, vmísil se do našich životů a z lásky k nám vydal svého Syna. Pokud chceme zaslechnout Pánův hlas, musíme být maličcí, protože i Bůh se umenšil. Svázal se s našimi životy a nemůže se oddělit. Hraje mistrovskou hru! A v tomto postoji věrně setrvává. Byli jsme vyvoleni v lásce – a to je naše totožnost. Nelze říci: Zvolil jsem si toto náboženství. Ne, nic sis nezvolil! Bůh si tě vyvolil, povolal tě, připoutal se k tobě. Zamiloval se do naší nepatrnosti, a proto si nás vyvolil.

Bůh si vybírá maličké – ne velké, ale nepatrné. Také se maličkým zjevuje: „Ukryl jsi tyto věci před moudrými a chytrými, odhalil jsi je maličkým.“ Chceš-li pochopit něco z Ježíšova tajemství, musíš se ponížít, umenšit, uznat, že nejsi nic. Bůh si volí maličké, zjevuje se jim a povolává je. A veliké snad nepovolává? Boží srdce je otevřené, ale ti velicí neslyší jeho hlas, protože jsou naplněni sami sebou. K naslouchání Pánova hlasu je zapotřebí se umenšit.

z knihy 365 dní s papežem Františkem,
25. prosince – slavnost Narození Páně

Vydává farnost u kostela Neposkvrněného početí Panny Marie
Praha – Strašnice

Ke Strašnické 1000/10, 100 00 Praha 10

tel.: 274 782 480

e-mail: k.koci@gmx.com

www.farnoststrasnice.cz

zpravodaj@farnoststrasnice.cz